

Jeg er glad for, at mit spørgsmål om europæisering blev besvaret med, at hr. Holger K. Nielsen ikke opfatter dette som et skældsord. Jeg ved, at der er mange SF'ere, som faktisk er glade for Europa, og som også synes, vi skal have et godt og effektivt samarbejde i Europa, og jeg håber da, vi kan enes om, at europæisering er noget visionært og noget rigtigt, når vi taler om europæisk politik.

Men jeg fik ikke svar på det, jeg spurgte om: Hvad er det for en udvikling, Danmark holdes ude fra, hvis vi skulle gå hen og sige nej – hvilket jeg ikke håber – hvad er det for en udvikling, vi ikke bliver trukket med i, hvis vi siger nej til den fælles valuta? Jeg bad også hr. Holger K. Nielsen om at komme med en bedømmelse af, hvad det er for en udvikling, som Norge er fri for, når de nu står uden for det europæiske samarbejde. Uden at være sur, og uden at hr. Holger K. Nielsen behøver at blive fornærmet, vil jeg gerne have et svar på det spørgsmål.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Hr. Claus Larsen-Jensen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Hr. Holger K. Nielsen siger, at fastkurspolitikken skal fastholdes, og så spørger jeg bare: Hvorfor skal vi så ikke have den indflydelse, vi kan få, på de økonomiske vilkår, der kommer til at gælde for os? Det har jeg ikke fået svar på.

Med hensyn til devaluering: Hvornår er det, man gør det? Det gør man, når man er i en svag situation. Men hvad er situationen? Er hr. Holger K. Nielsen ikke klar over, at i og med at vi frasiger os retten til devaluering – skruenøglen, som der blev sagt – har de andre altså også frasagt sig skruenøglen? Det betyder, at alle dem, vi handler med, i virkeligheden ikke har mulighed for at falde os i ryggen ved at vinde en kortvarig gevinst til deres egen fordel. Det er jo det, der følger med som det positive, og jeg vil gerne spørge hr. Holger K. Nielsen: Hvad er perspektiverne for Danmark i fremtidens Europa? En politisk marginaliseret rolle, eller hvad? Hvad er perspektiverne for Europas udvikling ved et nej? Hvor er vi på vej hen? De andre lande ser EU som noget positivt.

Så vil jeg gerne spørge hr. Holger K. Nielsen med hensyn til lavere personskatter og diskussionen om mindre skat på arbejde: Er det sådan set ikke det samme, vi har lavet med pinsepak-

ken for at sænke skatterne på de laveste og mellemindkomsterne?

Det sidste, jeg vil spørge om, hvis jeg må det, fru formand, er: Hr. Holger K. Nielsen prøvede at lægge afstand til Dansk Folkepartis nej, og det forstår jeg godt. Men er hr. Holger K. Nielsen ikke enig i, at uanset nejets ophav er konsekvensen den samme? Rigtige venner kan ej købes for penge og slet ikke for euro ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så tror jeg, jeg skal give ordet til hr. Holger K. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det med venner er jo altså mere kompliceret end som så. Mogens Glistrup siger mig bekendt også ja, men betyder det, at hr. Claus Larsen-Jensen er blevet en god ven af Mogens Glistrup? Hold nu op med det, det er jo ikke den måde, man kan diskutere reelt på.

Så lige til fru Charlotte Antonsen, der spørger, om man er landsforræder, hvis man siger ja: Nej, det mener jeg ikke man er. Det er et fuldstændig overdrevent udtryk, men det bliver brugt i sammenhæng med den kampagne, regeringen kører, og hvor den ligesom antyder, at hvis det bliver et nej, vil der komme et vældigt pres på kronen. Efter min vurdering er det groft uansvarligt, hvad regeringen gør her, fordi den ligesom lægger op til, at kronen kommer i en svag situation, og man så at sige inviterer spekulanter til at gå i gang, hvis det bliver et nej. Det synes jeg er groft uansvarligt, ikke mindst i en situation, hvor meget tyder på, at det meget nemt kan blive et nej, og man risikerer at skabe en selvopfyldende profeti. Men man skal ikke bruge ordet »landsforræderi« om noget sådant. Man skal bruge udtrykket »det er uansvarligt«, og det er det altså.

Så til hr. Claus Larsen-Jensen, der siger, at vi bliver politisk marginaliserede: Jeg kan altså ikke se, hvorfor vi skulle blive det. Vi er jo et udmærket EU-land. Når det drejer sig om miljø, er vi i front, og når det drejer sig om gennemførelse af direktiver for det indre marked, er Danmark mig bekendt duksedrengen inden for EU. Der er ingen, der kan følge med Danmark, vi er et foregangsland for nu at bruge det udtryk.

Og hvorfor skulle vi blive marginaliserede, fordi vi siger nej til euroen? Det er jo netop udtryk for, at den danske befolkning ønsker at